

τοις χάριν εἰδότας, εἰ ἐθέλοις παρ' αὐτῶν μανθάνειν, τί ἀν ἔτι μοι ταῦτα ποιοῦντι μέμφοι; Οὐδὲν ἀν δικαίως γε, ὥστα κρατεῖς. Ἐγώ τοίνυν σοι δεῖξω, ὡς Κριτόβουλε, ὅσα νῦν λιπαρεῖς παρ' ἐμού μανθάνειν, πολὺ ἄλλους ἐμοῦ φίλους περὶ ταῦτα ὅμοιογά δὲ μερικέναι μοι, οἵτινες ἔκκστα ἐπὶ πτημονέστατοι εἰσι τῶν ἐν τῇ πόλει. Καταμαθὼν γάρ ποτε ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἔργων τοὺς μὲν πάνυ ἀπόρους ὄντας, τοὺς δὲ πάνυ πλουσίους, ἀπεθύμασκ, καὶ ἐδοξέ μοι ἀξίους εἶναι ἐπισκέψεως, ὅτι εἴη τοῦτο καὶ εὗρον ἐπισκοπῶν πάνυ οἰκείως ταῦτα γιγνόμενα· τοὺς μὲν γάρ εἰκῇ ταῦτα πράττοντας ζημιούμενους ἔώρων, τοὺς δὲ γνώμη συντεταμένη ἐπιμελουμένους καὶ θᾶττου καὶ ἕρχον καὶ κερδαλεώτερον κατέγνων πράττοντας· παρ' ὧν ἀν¹⁵ καὶ σὲ οἴμαι, εἰ βούλοιο, μαθόντα, εἰ σοι δὲ θεός μὴ ἐναντιοίτο, πάνυ ἀν δειγδύ χρηματιστὴν γενέσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀκούσας ταῦτα δὲ Κριτόβουλος εἶπε, Νῦν τοι, ἔφη, ἐγώ σε οὐκέτι ἀφήσω, ὥστα κρατεῖς, πρὶν ἂν μοι δὲ ὑπέσχησαι ἐναντίον τῶν φίλων τουτῶν ἀποδεῖξης. Τέ οὖν, ἔφη δὲ Σωκράτης, ὡς Κριτόβουλε, ἦν σοι ἀποδεικνύω πρῶτον μὲν οἰκίας τοὺς μὲν ἀπὸ πολλοῦ ἀργυρίου ἀχρήστους οἰκοδομοῦντας, τοὺς δὲ ἀπὸ πολὺ ἐλάττονος πάντα ἔχούσας ὅσα δεῖ, ἢ δέξω ἐν τί σοι τοῦτο τῶν οἰκονομικῶν ἔργων ἐπιδεικνύαι; Καὶ πάντη γ', ἔφη δὲ Κριτόβουλος. Τί δέ ἦν τὸ τούτοις ἀκόλουθον μετὰ τοῦτο σοι ἐπιδεικνύω, τοὺς μὲν πάνυ πολλὰ καὶ παντοῖς κεκτημένους ἔπιπλα, καὶ τούτοις, ὅταν δέωνται, μὴ ἔχοντας χρῆσθαι, μηδὲ εἰδότας, εἰ σωάζειν αὐτοῖς, καὶ διὰ ταῦτα πολλὰ μὲν αὐτοὺς ἀνιωμένους, πολλὰ δὲ ἀνιωντας τοὺς οἰκέτας· τοὺς δὲ οὐδὲν πλέον, ἀλλὰ καὶ μείονα τούτων κεκτημένους ἔχοντας εὑθὺς ἔτοιμα, ὅτων ἀν δέωνται, χρῆσθαι; Άλλὰ τι¹⁶ οὖν τούτων ἔστιν, ὥστα κρατεῖς, αἵτιον ἢ ὅτι τοῖς μὲν ὅπου ἔτυχεν ἔκαστον καταβέβληται, τοῖς δὲ ἐν χώρᾳ ἔκαστα τεταγμένα κεῖται; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη δὲ Σωκράτης· καὶ οὐδὲν ἐν χώρᾳ γ' ἐν ἔτυχεν, ἀλλ' ἔνθα προσῆκει, ἔκαστα διατέτακται. Λέγειν τί μοι δοκεῖς, ἔφη, καὶ τοῦτο, δὲ Κριτόβουλος, τῶν οἰκονομικῶν. Τί οὖν ἦν σοι, ἔφη, καὶ οἰκέτας αὖ ἐπιδεικνύω ἔνθα μὲν πάντας ὡς εἰπεῖν δεδεμένους, καὶ τούτους θαμινά ἀποδιδρόσκοντας, ἔνθα δὲ λελυμένους, καὶ ἐθέλοντάς τε ἐργάζεσθαι καὶ παραμένειν, οὐ καὶ τοῦτο σοι δέξω ἀξιοθέκτον τῆς οἰκονομίκης ἔργον ἐπιδεικνύαι; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη δὲ Κριτόβουλος, καὶ σφόδρα γε. Ἡν δέ καὶ παραπλησίους γεωργίας γεωργοῦντας, τοὺς μὲν ἀπολαύεναι φάσκοντας διπλά γεωργίας καὶ ἀποροῦντας, τοὺς δὲ ἀφίσσωνται καὶ καλῶς πάντα ἔχοντας, δισων δέονται, ἀπὸ τῆς γεωργίας; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη δὲ Κριτόβουλος, ἵσως γάρ ἀγκλίσκουσιν, οὐκ εἰς δεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς βλάβην φέρει αὐτῷ¹⁷ καὶ τῷ οἴκῳ. Εἰσὶ μέν τινες ἵσως, ἔφη δὲ Σωκράτης, καὶ τοιοῦτοι, ἀλλ' ἐγὼ οὐ τούτους λέγω, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τάναγκαῖα ἔχουσι δαπανᾶν, γεωργεῖν φάσκοντες. Καὶ τί ἀν εἴη τούτου αἵτιον, ὥστα κρατεῖς; Ἐγώ σε ἄξω καὶ ἐπὶ τούτους, ἔφη δὲ Σωκράτης· σὺ δὲ θεώμενος δῆπου καταμαθήσῃ. Ναὶ Δί', ἔφη, ἦν δύνωμαι γε. Οὐ-

15) Γενέσθαι ἄν. 16) (Ισως) Λλότι. 17) Τῷ κεκτημένῳ.